Ч. 149. Четвер 21 (8) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Криза в Хорватиї. — З босаньского сойму. — Альзатско-льотариньске питане. — Положене в Персиї. — Хіна а російско-японьский договір.

На конференциї бана Хорватиї Томашича, яку він відбував в Будапешті з сербско-хорватскою коаліциєю, прийшло до непорозуміня між коаліциєю і баном. Бан відкинув іменно майже всі жаданя своєї дотеперішної правительственної більшости, між иншими також сповнене певних точок угоди, заключеної з коаліциєю в хвили, як обнимав свій уряд. З тої причини конференция покінчила ся безуспішно, а більша часть послів звернула ся рішучо против бана і єго правительства. Як поважним є положене, виходить з того, що Томашич загрозив димісиєю, а ґр. Кін має намір в разі, коли би не прийшло до згоди з дотеперішною більшостию хорватского сойму, розвязати сойм зовсім, щоби не допустити до димісиї бана. Хоч обі сторони дуже завзяті, то може однак удасть ся ґр. Кінови довести до згоди з коаліциєю, бо єму не на руку видобувати на дневне сьвітло під сю пору хорватске питане, коаліция знов не радо позбувалаб ся своїх мандатів і правительственної керми. Хорвати розпочали переговори безпосередно з президентом міністрів ґр. Кіном.

Про головний повід непорозуміня довідуємо ся зі звіту з переговорів. Дотично жаданя, щоби шефа виділу справедливости, секцийного шефа Араніцкого віддалено з єго становища, заявив посол Прибічевич, що се є головна точка сеї угоди, яку заключила хорватско-сербска коаліция з баном в порозуміню з президентом міністрів ґр. Кіном-Гедерварім. На те підніс бан Томашич кабінетове питане, завважаючи, що жадане усуненя урядників уважає вмішуванєм законодатства до адміністрациї, а се мусить він рішучо відкинути. Дотично уступленя шефа справедливости Араніцкого не може він додержати угоди. Колиж коаліция буде обставати при своїм, то він попросить о відпустку. Взагалї що до тих послідних точок не хоче він вести ніяких пересправ і взагалї не думає оставати в дальших зносинах з коаліциєю, наколи она остаточно не зрече ся тих своїх домагань.

На вчерашнім засїданю босаньского сойму роздано між послів правительственне предложенє в справі удїленя позички на добровільне сплачене кметів. В предложеню сказано, що примусове вивласнене викликало би надто сильне економічне потрясене в краю.

Відтак вела ся дальше загальна розправа над буджетом. Бар. Бенко заявив, що вчерашну єго бесїду посли видко зле зрозуміли. Отже зазначує ще раз виразно, що правительство в соймі не виголосило загальної проґрами, бо від часу як бар. Буриян виголосив основи босаньскої проґрами в делеґациях, нічого не змінило ся. Та проґрама, котрої задачию є розвиток адміністрациї в лїберальнім дусї і законодавство в напрямі автономічнім, буде і на дальше обовязуючою для правительства.

Хорватский посол Джамонія заявив ся против буджету.

Серб др. Круль не дивує ся, що краєве правительство не подало своєї проґрами. Може то зробити лише правительство парляментарне. Однак треба би бажати, аби австро-угорска політика була більше звістна соймови. Дуалізм обернений против Славян в монархії, котрих все гнобить ся. Хорватів видано Мадярам. З того бачать Серби, чого мають надіяти ся. Обговорюючи буджет, жалував ся на господар-

351

В найбільшім місті на сьвіті
або
Льондон, єго займавости і житє в нїм.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Конець).

Коли хтось хоче втечи з того гамору і крику, який панує в Сіті і шукає самотної тишини, то нехай іде до Інс оф Корт (Inns of Court). Суть то будинки адвокатів найвисшого трибуналу, обнимаючі подвіря і огороди. Вже коло Ґільд-галь (ратуш) можна стрітити деяких з тих адвокатів в малих напудрованих перуках і чорних ризах. Суть то союзи адвокатів, котрі тут мають свої бюра, свої салї на пири, свої бібліотеки, свої церкви та й свої школи правничі. Они учать і питають своїх власних учеників та іменують їх адвокатами, а ніяка власть державна не має права мішати ся до того. Молодий правник, котрий в Інс оф Корт поробив іспити і був на потрібнім числї пирів, які відбувають ся у великій ґотицкій сьвітлици, може відтак казати собі також зробити малу перуку і виступати яко оборонець в суді. Коли такий адвокат має щастє, то може пізнійше колись стати судиєю з великою платнею, а коли має ще більше щастя, то може здобути собі такого значіня, що єго доходи не вдвоє, але богато разів будуть більші як якого судиї. Але таких щасливих буває ледви трох на сто.

Зараз коло школи адвокатів єсть сквер званий Лїнкенс Ін Фільдс (Lincolns Inn Fields), площа засаджена деревами, котра має бути якраз так велика як то місце, на котрім в Египті стоїть пірамїда Хеопса. Тут було колись поле, на котрім страчено льорда Руселя, тому сей сквер і до нинї називає ся полем (фільд). В неділю грає тут музика. Коло сего скверу єсть дім повен всіляких предметів штуки, одинокий може в цілім сьвіті музей, котрий дарував пародови помершпй в 1837 р. архітект Джон Сон (Soane), котрий побудував анґлїйский банк. На жаль до сего музея заходить лиш дуже мало людий.

Напроти по другім боці того скверу мають лікарі, котрі подібно як адвокати творять окрему корпорацию, свій будинок з анатомічним музеєм, бібліотекою і т. д. Та й товариство лікарів подібно як адвокатів має право удержувати школу лікарів, питати кандидатів і виставляти їм сьвідоцтва. Коли звідси подивити ся, видко високі ґотицкі вежі Інс оф Корт, а коли ходити по подвірях та огородах, де лиш голуби літають, то здає ся, що знаходимо ся в якімсь середновічнім университеті.

Кому тут навкучить ся, може сісти на омнібус, званий в Льондоні коротко лиш „бус" і через улицю Флїт, найбільше оживлену в Сіті, поїхати до Вайтшепель. Коли відтак стане на ул. Ольдґет, коло старосьвітскої керниці і піде звідси трохи дальше, то певно здивує ся немало, бо тут нараз побачить велику зміну і ледви чи ще буде гадати, що він в Льондонї. Тут єму певно нагадає ся Галилея, але не тота старосьвітска, а таки наша. Се мало що не чисте жидівске передмістє і тут повно Жидів, особливо з Росиї. Особливо в неділю перед полуднем варто заглянути в сю сторону, бо тут тоді відбуває ся торг, підчас коли цілий Льондон сьвяткує, а коли кому сего дня треба щось купити, то він сюди заходить.

Більшої ріжницї як межи східними а західними сторонами в Льондонї не може бути, але вже ріжниця межи Сіті а Вестенд єсть досить велика. В Сіті видко майже лиш самих мужчин, у Вестендї майже лиш самі женщини. У Вестендї верховодять лиш женщини, бо тут більше як в якім иншім краю дає ся першеньство женщинам. То видко навіть по одіню мужчин, бо підчас коли в Сіті мужчини убирають ся так, щоби своїм одїнєм могли один другому заімпонувати, то у Вестендї мода мужчин зависить від ґусту дам. Ту зависимість можна побачити особливо на пополудневих проходах на улицях Бонд і Пікаділї. Тому то й кажуть в Льондонї, що панове в Сіті убирають ся „крикливо", щоби один другому заімпонували а у Вестендї убирають ся „спокійно", бо хотять, щоби їх дами шанували. Навіть в реставрациях видко ту ріжницю: підчас коли в Сіті дають обіди, щоби можна добре попоїсти а на елеґанцию в уряджению менше уважають, то в реставрациях у Вестендї панує жіноча елеґанция та й страви добирають більше до смаку дамам. Одно, що

скі відносини селян. Вкінци заявив, що буде голосувати за буджетом.

В Альзатиї і Льотаринґії видвигнено на дневний порядок конституцийні питаня. Тамошне населенє домагає ся виключеня німецкого парляменту і союзної ради яко законодатних чинників в Альзациї і Льотаринґії, заснованя сойму, евентуально о двох палатах, заведеня в соймі парляментарного, евентуально пропорцийонального виборчого права. Дальше жадає населенє представництва в союзній раді і управильненя питаня про суверенну зверхність, а виходом з сего було би іменованє цісаря сувереном, якого намістник не був би іменований досмертно. Державне правительство задумує однак на разї надати конституцию, а виборчу реформу хоче віддати в руки штрасбурского правительства. Побоюють ся тому в широких кругах, що наслїдком відданя виборчої реформи в руки штрасбурских потентатів удержить оно лїберальний характер, то є пропорциональність буде обтяжена плюральностию, з кантоновим подїлом яко основою. Однак насувають ся ріжні трудности, а головною буде мабуть жаданє представництва в союзній раді, що стріне ся з рішучим опором. А то тому, що инші союзні державп побоюють ся персональної унїї Альзатиї і Льотаринґії з Прусами, а через те цїлковитої зависимости від Берлина. Вибір князя з иншого дому викликав бы знов невдоволенє зі сторони Прус.

В Тегерані вибухла знов революция. В місті панує велике заворушенє, а політичні сторонництва настроєні супротив себе дуже воєнно. Найвисшого сьвященика замордували полїтичні противники. В мошеях відбувають ся збори молятів, а містом перетягають сильні патрулї жандармів і бахтиярів. Базарі позачинювані. На півночи прийшло до ворожих стріч з надтягаючим российским войском, а на полудни повстали численні племена так, що торговельні дороги до перского заливу стали непевні. Коли положенє ще більше заострить ся, то не є виключена інтервенция Росиї і Анґлиї в Персиї.

Дотеперішний хіньский посол в Берлинї ґенерал Ін Ханґ так висловив ся перед дописувателем „Daily Mail“ про наслїдки российско-японьского договору. Без сумніву сей зблизить до себе Хіни і Америку і приневолить їх до спільного дїланя. В будуччині не здобуде жаден з тих обох народів нїчого на далекім Веходї добрими словами. Від тепер треба дїл. „Для нас є российско-японьский договор тяжким ударом. Хіни мусять ся скупити і показати, що годї їх дальше рабувати і висьмівати. Маємо добрий материяля на армію, але не маємо гроший; та їх може нам позичить Америка.

Новинки.

Львів, дня 20-го липня 1910.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Ст. Баденї виїхав нинї рано на довший лїтний відпочинок.

— **З зелїзниці.** Ц. к. дирекция зелїзниць державних у Львові оголошує в Gazet-ї Lwowsk-ій розписанє оферти на виконанє інсталяциї електричного осьвітленя в варстатах зелїзничих в Стрию.

— **Безплатний курс** приготовляючий до середних шкіл у Львові відбувати ся буде в часї від 1—28 серпня заходом студентского кружка Р.Т.П. Зголошеня принимає канцелярия Руского Товариства педагоґічного ул. Мохнацкого 12 що дня від год. 10—12 рано і від 4—6 по пол.

— **З'їзд католиків.** Передвчера відкрито в Сольногородї пятий сьвітовий з'їзд католиків і IV з'їзд содалїций. В отвореню взяли участь князї Церкви монархії й заграниці, представителї шляхти німецкої, австро-угорскої і т. д., м. ин. великого кн. Тоскани з кн. Кристиною, президент краю і т. д. Предсїдателем вибрано архієп. Напотніка. Промавляли представителї католиків австрийских, нїмецких, баварских, француских, італїяньских, голяндских, іспаньских, угорских, ческих, хорватских, словіньских і польских. Від Папи прийшла телеграма з привітом для з'їзду і бажанями поводженя в нарадах та апостольским благословеньством. До Цїсаря і Папи вислано телеграми.

— **Дрібні вісти.** Перед звичайним трибуналом львівского суду веде ся карна розправа против 26 циганів і циганок, обжалуваних о цїлий ряд крадежий, а крім того против 10 з них о злочин публичного насильства, якого допустили ся в Тарнавици, напавши з колами і револьверами на селян, з котрих кількох ранили. — В улици Паньскій у Львові наїхав передвчера монтер Адам Чуприк на 5-лїтного хлопця сільского і сильно его потовк. — Петро Процик в Тенетисках, равского повіта, їдучи пяний до млина упав разом з кіньми до потока і утопив ся. — В нападї божевільства пробив ножем оногди Петро Гаврих в Завалю, снятиньского повіта, свою сестру Юстину і сам відтак повісив ся.

— **Громи.** В Клебанівцї, збаражского повіта, ударив дня 12 с. м. грім в хату Василя Флейтуха і запалив еї. Згоріла цїла господарска загорода.

В Ожидові, золочівского повіта, ударив грім в Івана Яцкова, зарібника і убив его на місци.

О тій самій майже порі погибла рівнож від удару грому 12-лїтна Ольга Туркало в Юськовичах, збаражского повіта. Грім убив також корову яку дівчина гнала до дому.

— **Братерска могила.** Недалеко від Катеринослава, коло Ненаситецкого порога, вее виплавали тїла тих селян, що потопились в маю, їдучи на заробітки. Всього виплило більш 40 тїл. Всїх їх поховали в однїй братерскій могилї на березї Днїпра.

— **З Бурштина.** В вересни с. р. отвирає бурштиньска філїя тов-а „Сїльский Господар“ в Бурштинї спілкову крамницю яко гуртовий склад усїх товарів, котрого цїлию буде між иншими: а) гуртова продаж товарів для крамниць в округї; б) дрібна продаж усїх товарів в Бурштинї; в) продаж тих товарів на ярмарках і г) контроля істнуючих та орґанізация і основуванє нових крамниць в бурштиньскім і болшовецкім судовім

Сіті і Вестенд мають спільного, то що й тут і там видко лиш дуже мало дїтий. В Сіті дасть ся се тим пояснити, що тут майже зовсім не мешкають родини а через день працюють лиш мужчини. У Вестендї знов товариске житє єсть лиш для дорослих, підчас коли дїти виховують тут поза Льондоном а навіть поза Анґлїєю в інститутах і вводять їх в товариство, аж коли доростуть. Родини з дїтьми можна у Вестендї побачити виїмково в середу або в суботу по полуднї. Суть то вже біднїйші родини з сусїдних передмість, котрі ведуть дїти до театру на пополудневі представленя. Такі походи впадають тодї в очи і здає ся, мов би якісь чужинцї завандрували до Льондону.

На далекім заходї Льондону знаходять ся великі музеї: „Imperial Institute“ зі своїми збірками з кольоній, артистично-промисловий музей полуднево Кенсінґтоньский (South Kensington Museum) і музей природничий, перенесений поправдї з Британьского музея. Тут звертають найбільшу увагу на себе зовсїм вірно після природи пороблені гнїзда птиць т. є. цїле окруженє, серед якого гнїздить ся яка птиця, відтак збірка китів а дальше останки з передпотопових зьвірят. Між сими послїдними знаходить ся відлив кістяка величезного передпотопового ящура, котрий дарував музеєви американьский богач Кернеґі а котрий длятого називають жартобливо „Кернеґітеріюм“.

Звязь межи Сіті а Вестендом творить з давен давна С т р а н д (побереже). Тут над Тамізою мала давнїйше анґлїйска шляхта свої льондоньскі резиденциї, але з тих величезних палат остала ся нинї лиш одна Семерсет Гавс, в котрій містить ся тепер уряд податковий. По старій палатї Савой осталась згадка в готели Савой а посїлість Сесілїв, що належала до родини льорда Сельсбері, зберігла ся ще в готели Сесіль. Странд єсть також тота улиця, при котрій можна найлекше зійти ся зі всїлякими акторами, бо тут богато театрів. Акторів або таких, що хотять ними стати, та й таких, що вже ними були, можна тут стрітити по деяких шиночках.

Коли іти Страндом на схід, то вийде ся із сторін акторів в сторони журналїстів. Странд виходить на сходї в улицю Флїт (Fleet Street) а назва сеї улицї значить нїби то само що льондоньска праса. Майже всї льондоньскі ґазети мають тут свої друкарнї і редакциї а великі провінциональні ґазети мають тут свої льондоньскі бюра. Впадає в очи, що редакциї ґазет при ул. Флїт знаходять ся так далеко від парляменту і державних будинків та й редакциї самі відчувають ту недогоду. Але ґазетний промисл в Льондонї належить до Сіті та й улиця Флїт належить також до Сіті а парлямент і правительственні будинки не сьміють бути в Сіті, бо се було й єсть ще нинї вільне місто. Та й театря не сьміють бути в Сіті, длятого они поза границями старого міста, по найбільшій части близько побережа.

Недалеко парляментского будинку знаходить ся величавий будинок анґлїйского мінїстерства війни, украшений великою банею; напроти него єсть будинок адмінїстрациї, на котрім додатково виставлено також баню, бо й як то може бути, щоби один вояк стояв в чаку а другий без чака.

Величину британьскої держави нагадують бюра ґенеральних аґентів і старших комісарів всїляких анґлїйских кольоній, уміщені при ул. Вікториї недалеко від парляменту. То нїби посольства, які удержують кольонії в Льондонї. Канаду і союз австральских держав репрезентують в Льондонї старші комісарі; Нова Зеляндия, що не належить до союза австральских держав, не хотїла дати ся завстидати і надала своєму просто-демократичному ґенеральному аґентови в Льондонї також чим скорше титул старшого комісаря.

Щоби наш послїдний прохід по Льондонї впав о скілько можна як найвсестороннїйший, то сядьмо ще на трамвай і поїдьмо поза місто до Гемстід (Hampstead). Туди треба їхати через характеристичні для Льондону біднї передмістя. Коли ж станемо край сего берестовиска (маленького степу, зарослого берестом або вересом, то показує ся, що й тут жиють зажиточні люди в модних домах, лиш що один дім не засланяє другий, бо зеленї горби й поля гемстідского берестовиска не вільно забудовувати: се місце має позістати природним парком. З найвисшого місця сего берестовиска званого „парляментским горбом“ видко в долинї цїлий Льондон. Коли на дворі красна погода, то тут сидить чоловік з великим дальновидом поясняє панораму.

Наконець поїдьмо ще трамваєм на полудне, за ріку через міст Ватерльо. Коли доїдемо аж до того місця, де сходять ся трамваї з ріжних сторін, на перехрестю званім „Elephantand Castle“, то аж тепер видимо, як мало місця має Льондон для свого величезного руху. Тут сходить ся така маса возів трамваєвих, що чоловікови аж страшно ними їхати. Звідси їдемо дальше аж до парку Броквель, одного із найкрасших на полуднї і наконець доїзджаємо до К р и ш т а л е в о ї палати (Crystal-Pallace) найвеличавійшого будинку на сьвітї для забави і науки. Ся палата цїла із скла і зелїза збудована в 1851—54 коштувала звиш 36 мілїонів корон. Она єсть 490 м. довга, по серединї 117 м. широка і містить в собі оркестру для 4000 членів та величезні орґани з 4568 дудками. За мало тут місця щоби еї докладно описати, але хто ій хоч трошечки придивив ся, може сьміло сказати, що був в Льондонї і видів его найбільшу займавість.

окрузї. Перші загальні збори спілкової крамниці відбудуть ся в читальняній салї в Бурштинї ві второк дня 26 с. м. о годинї 10 перед полуднем в таким денним порядком: 1) приняте статута і впис членів; 2) вибір дирекциї і надзираючої ради та 3) внесеня участників.

— **В Городку** к. Львова відбуде ся в неділю дня 24 с. м. фестин заходом читальнї „Просьвіти" і „Сокола".

— **Холєра в Росиї.** В Києві є тепер хорих на холеру 115 осіб. Холера появляє ся в многих випадках по селах, занесена туда з міст. Дуже лютує холера по містах над Днїпром і ширить ся через воду. Лїкарі забороняють купати ся в Днїпрі і его притоках, бо показало ся, що в водї попри береги є бацилї холєри.

— **Віче против суфражисток.** Минувшої суботи відбуло ся в Льондонї на Трафальгарскій площі віче противників загального виборчого права для женщин. Віче мало поверх 25.000 участників. Промавляло рівночасно на ріжних місцях площі 8 бесїдників-послів. Вічевикам роздавано відозву підписану льордом Кромером і иншими визначними парляментаристами. У відозві вичислено 6 точок, промовляючих проти домагань суфражисток. 1) Жадана суфражисток грозять небезпекою британьскій державі, 2) грозять заворушенем і знищенем мира в домашних огнищах; 3) є проти природи, яка ясно вказує обом полам їх дотичний круг діланя. 4) бо хто надає права, мусить мати силу до їх переведеня, а женщини не мають сеї сили. 5) бо внесений тепер в парляменті начерк мусить бути розширений на всї круги женщин, 6) загальне право виборче перекинуло би на женщини всю власть, бо число женщин в державі є більше чим мужчин. — Віче скїнчило ся бійкою межи суфражистками а їх противницями.

— **Репертуар руско-народного театру в Збаражи** під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Сокола". Початок о 8 год. вечером.

В четвер, дня 21 с. м. новина з репертуару Volkstheatr-у у Відни „Скандал", штука в 4 дїях Г. Бателя.

— **Вістки з Парани.** Дня 24-го мая с. р. вечером прибув на кольонїю Альто Іваї секретар австрийскої амбасади в Петрополїс, в супроводі п. Леха директора з Прудентополїс і о. ігумена Маркіяна Шкирпана. Зараз на другий день їздили на Сан Роки, де приняли їх дуже красно. На привитане заспівав хор кілька пісень під проводом п. Івана Грохольского і п. Михайла Бабирецкого, а що люди були повідомлені, тож зібрались дуже численно. По повороті зі Сан Роки зібралось много чесних господарів, щоби вже раз обговорити справи церковні і народні, як справу парохії в Альто Іваї, школи, товариства, читальні і пр. Зараз на вступі п. Петро Гуйда поставив внесене, щоби церков на Кальмонї записати на чин сьв. Василия В. Прочі присутні господарі дуже радо на тоє згодились і просили о. ігумена, щоби довго не зволїкав з наданєм їм сталого сьвященика. Всї Кальмонцї дуже охотно хотїли би мати своїм душпастирем о. Рафаїла Криницкого і думають зараз по повороті о. ігумена, удатись в численній депутациї до ігумена і просити устно, щоби без проволоки іменував о. Криницкого парохом на Кальмон. Церковний ґрунт лежить на дуже відповіднім місци, напроти церкви єсть площа 200 метрів квадр. Хвала Богу, тут не роблять жадних партий.

Жадної ріжницї, лиш де ходить о добро народне, о добро нашої Руси-України, там всї спільно беруть ся до дїла і хотяй би була і яка трудна справа, то все поставлять на своїм, бо всї добре знають, що в єдности сила. Справи шкільні також стоять на добрій дорозі. На Кальмонї брак лишень на разї учителя, але має приїхати з Прудентополїс. На лінії Руска улиця (Гонсалвес Жуньор) має школу н. Каспер Тирч, дїтвори учащає 27. На других лініях також старають ся енергічно о школи, бо знають, що де просьвіта, там сила і достаток, згода, єдність і спокій.—В неділю 19 с. м. в перший день Зелених сьвят мав відбути ся в Прудентополїс заходом товариства „Просьвіта" вокально-декламаційний вечерок в честь Тараса Шевченка.

— **Міжнародний кооперативний конґрес,** з черги осьмий, відбуде ся в Гамбурзї в днях 5—7 вересня с. р. з слїдуючим порядком денним: 1) звіт з дїяльности бюра міжн. кооп. союза від часу послїдного конґресу в Кретонї (у вересни 1907). 2) Зміна статута міжнар. кооперат. союза. 3) Розвиток кооперациї тепер і в будучні: а) консумцийна кооперация, референт Г. Мілер з Ціріха, секретар міжнародного кооп. союза; б) сільско-господарска кооперация, референти Р. А. Андерзен, секретар ірляндского господарского товариства а Деблїна і кооператор з Данії, прозвище якого буде оголошене пізнїйше; в) кредитова і продукцийна кооперация, референт Кортгаус, директор головного союза продукцийних товариств в Німеччинї з Берлина. 4) Що можуть зробити будівляні кооперативи для розвязаня мешкального питаня? референти проф. Альбрехт з Берлина і посол до парляменту Вівіон з Льондона. Друковані реферати будуть розіслані участникам конґресу до 4 тижднїв перед конґресом. З руских кооперативних товариств одержало запрошене взяти участь в конґресі: Краєвий Союз ревізийний, Краєвий Союз кредитовий, Народна Торговля і Краєвий Союз господарско-молочарский в Стрию.

Телєґрами.

Будапешт 20 липня. Угорский сойм вів вчера дальші розправи над адресою до Короля.

Темешвар 20 липня. Вчера рано дали ся тут чути три сильні потрясеня землї. Викликали они переполох, але шкоди не зробили.

Білгород 20 липня. „Дневни Лист" доносить, що князь Юрий буде мусів піддати ся операциї сліпої кишки.

Льондон 20 липня. В Більбао, в Ішпанії, устроїли передвчера страйкуючі робітники величезний похід до парку, аби там прогнати від роботи працюючих. Для охорони працюючих вислано відділи кінницї. Прийшло до кровавої стрічи між войском а робітниками.

Льондон 20 липня. Злива, яка тревала від кількох днів викликала повінь в місті. Затоплених богато пивниць. Рух електричної зелїзницї по части здержаний.

Рим 20 липня. У ватиканьских кругах заявляють, що Апостольска столиця рішила ся зірвати переговори з ішпаньским правительством.

Цїна збіжа у Львові.

дня 10-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·40	до	10·80
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·60	„	7·80
Ячмінь пашний	6·80	„	7·20
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	25·—	„	27·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27. 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02,
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45** **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·35, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.